

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15CoP/11/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8325203099
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Morozová Nemcová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8325203099.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej a členov senátu Mgr. Miloša Koleka a JUDr. Sylvie Szabadošovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloletých Z. Y., nar. XX.X.XXXX a W. Y., nar. XX.X.XXXX, obaja trvale bytom T. č. XXXX/XX, B., zastúpených kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny B., deti rodičov: matky G. Y., nar. X.X.XXXX, trvale bytom H. X. U..XXXX/XX, B. právne zastúpená JUDr. Janou Šepeľovou, advokátkou, Námestie slobody 13/25, Humenné a otca X. Y., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom T. č.XXXX/XX, B., právne zastúpeného JUDr. Petrom Gdovinom, advokátom, Kalininova č.675, Humenné, v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Humenné č.k. 10P/211/2025-17 zo dňa 16.12.2025, takto

rozhodol:

- I. Potvrďuje uznesenie vo výroku II. a III.
- II. Zrušuje uznesenie vo výroku I.
- III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie, v konaní začatom na návrh otca maloletých detí na nariadenie neodkladného opatrenia, rozhodol v znení výroku tak, že :

„ I. Súd návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá.

II. Súd neodkladným opatrením zaväzuje otca X. Y., nar. XX.X.XXXX, prispievať na výživu maloletého Z. Y., nar. XX.X.XXXX sumou vo výške 100 eur mesačne a na výživu maloletej W. Y., nar. XX.XX.XXXX sumou vo výške 80 eur mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky odo dňa nariadenia tohto neodkladného opatrenia, a tým po dobu trvania tohto neodkladného opatrenia mení, v časti vyživovacej povinnosti k maloletým deťom, rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 10P/57/2023 zo dňa 17.05.2023.

III. Neodkladné opatrenie platí do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 10P/25/2024.,,

2. Otec sa návrhom domáhal zmeny rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 10P/57/2023-69 zo dňa 17.5.2023 v časti určenia výživného tak, že súd výživné pre maloleté deti neurčí a všetky bežné výdavky, spojené so starostlivosťou o maloletých, ako vecné plnenia a bežné finančné platby, bude realizovať ten z rodičov, v ktorého starostlivosti sa budú maloleté deti nachádzať a to až do právoplatnosti rozhodnutia o určení výživného v konaní vo veci samej (vedenom pod sp.zn. 10P/57/2023).

3. Súd prvej inštancie, aplikujúc ustanovenia § 2 a § 366 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (CMP) v spojení s § 324 a nasl. zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (CSP) a § 62 ods.6 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v platnom znení, v dôvodoch konštatoval, že vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti bolo naposledy súdom rozhodované rozsudkom zo dňa 22.1.2025 pod č. k. 10P/25/2024 -187, ktorým súd zmenil rozsudok Okresného súdu Humenné v konaní vedenom pod sp.zn. 10P/57/2023, v časti úpravy práv a povinností k maloletým deťom tak, že maloleté deti boli zverené do týždňovej striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Výrok predmetného rozsudku (III.) o vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom bol rozhodnutím Krajského súdu v Prešove č.k. 23CoP/35/2025-236 zrušený. Vyživovacia povinnosť voči maloletým deťom je tak aktuálne upravená rozsudkom Okresného súdu Humenné sp.zn.10P/57/2023-69 zo dňa 17.5.2023, ktorým bol otec zaviazaný prispievať na výživu maloletých detí sumou 160,-Eur mesačne na maloletého syna a sumou 140,-Eur mesačne na maloletú dcéru vždy do 20. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky od právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva a otec platí výživné vo výške ako bolo určené v čase, keď boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matky v zmysle rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 10P/57/2023-69 zo dňa 17.5.2023. Prvoinštančnému súdu sa nejavilo spravodlivé, aby bol otec naďalej zaviazaný povinnosťou platiť výživné v sume 300 Eur spolu na obe maloleté deti, ak poskytuje maloletým deťom rovnakú starostlivosť v rovnakých intervaloch ako matka. Návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia však zamietol, pretože otec nepreukázal, že by na jeho strane došlo k takej zmene pomerov, ktorá by mu objektívne nedovoľovala uhrádzať na maloleté deti žiadne výživné ako napr. zdravotný stav, ktorý by mu nedovoľoval vykonávať prácu, resp. že by mu ďalšie uhrádzanie výživného privodilo finančnú tieseň. Poukázal na aktuálne vedené konanie pod sp. zn. 10P/25/2025, v ktorom sa súd bude podrobne zaoberať príjmami a výdavkami oboch rodičov, ako aj odôvodnenými potrebami maloletých detí. Poukázal ďalej na správu kolízneho opatrovníka, z čoho vyplýva na základe rozhovorov s maloletými deťmi, že pri otcovi majú maloleté deti vyššiu životnú úroveň, ako pri matke. Zároveň prvoinštančný súd zohľadnil skutočnosť, že otcovi pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť dňa 15.11.2024 narodením maloletého dieťaťa. S odkazom na súdnu prax, podľa ktorej pri striedavej starostlivosti oboch rodičov vznikajú problémy pri platení poplatkov spojených so školou a mimoškolskými aktivitami, kedy spravidla tieto poplatky hradí len jeden z rodičov, súdu prvej inštancie sa javí spravodlivé, aby otec aspoň čiastočne prispieval na výživu maloletých detí, pričom matka môže uvedené finančné prostriedky použiť na zaplatenie poplatkov spojených so školou a mimoškolskými aktivitami detí, aby sa tak rodičia rovnakou mierou podieľali na úhrade nákladov na deti. Preto súd prvej inštancie znížil výživné na maloleté deti v znení II. výroku rozhodnutia s dočasnou platnosťou do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 10P/25/2024.

4. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletých detí, považujúc napadnuté rozhodnutie za nesprávne, nedostatočne odôvodnené a nepreskúmateľné, vychádzajúce z nesprávneho právneho posúdenia. Uviedol, že došlo k zásadnej zmene pomerov, ktorá sa týka zverenia maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a ktorá odôvodňuje u otca zrušenie vyživovacej povinnosti. Za ďalšiu zásadnú zmenu uvádza narodenie jeho maloletého dieťaťa, kedy mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť. Z dôvodu, že je ďalej povinný uhrádzať výživné na maloleté deti aj napriek tomu, že zabezpečuje ich výchovu a výživu v čase, kedy sa nachádzajú v jeho osobnej starostlivosti, dostal sa do finančnej tiesne, bolo voči nemu začaté exekučné konanie, čo zhoršilo jeho finančnú situáciu. Potvrdil, že sa snaží plniť potreby maloletých detí v čo najvyššej možnej miere, čo ho dostáva do finančných problémov a s výdavkami mu musia, podľa jeho slov, pomáhať rodičia. Namietal, že to, že by mali deti vyššiu životnú úroveň uňho ako u matky, nepovažuje za podložené, ani preukázané. Oproti záveru prvoinštančného súdu v napadnutom rozhodnutí otec ďalej uvádza, že hradí väčšinu výdavkov, spojených so školou a mimoškolskými aktivitami maloletých detí, čo vyplynulo z dokazovania vo veci samej. Uhradza synovi výdavky s futbalom ako kopačky, štlupne, rukavice, halové obuv vo výške 133,- Eur, uhradil triedny fond za dcéru aj syna, prezuvky a školské tašky oboj deťom, zošity, peračníky, veci na výtvarnú, telesnú atď. Oboj kupuje oblečenie a obuv podľa potreby. Uhradil synovi splátku za lyžiarsky vo výške 100 Eur a zaviazal sa uhradením v plnej výške. Hradí nemalé sumy u zubára, lebo matka deti objednáva v čase, keď sú u otca. Hradí tak výdavky na deti v omnoho vyššej výške ako matka, ktorá berie prídavky na deti, je vlastníčkou bytu na prenájom. Majetkové pomery matky, podľa otca, nevyžadujú, aby uhrádzal výživné na zabezpečenie rovnakej životnej úrovne u oboj rodičov a neexistuje dôvod, na určenie výživného zo strany otca. Napokon odvolateľ uviedol, že nevyhnutnosť nariadenia neodkladného opatrenia je zrejmá zo skutočnosti, že otec nemá dostatok finančných prostriedkov na hradenie výživného pre deti a zároveň im zabezpečovať ich kompletnú výživu v čase, keď sa nachádzajú v jeho starostlivosti. V dôsledku nedostatku finančných prostriedkov došlo k

situácii, že matka podala na otca návrh na vykonanie exekúcie o vymoženie pohľadávky zameškaného bežného výživného vo výške 900,- Eur, čo spôsobilo zhoršenie jeho nepriaznivej finančnej situácie.

5. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu poukázal na prebiehajúce konanie vo veci samej o určenie vyživovacej povinnosti a na to, že otec prispieval na výživnom na deti spolu vo výške 300 Eur do júla 2025 a po rozhodnutí krajského súdu výživné prestal uhrádzať. Následne matka podala návrh na vykonanie exekúcie. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia považuje za reakciu otca na exekúciu a vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

6. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd, príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 2 ods. 1 a § 3 ods.5 písm. c/ CMP, preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa zásad uvedených v § 62 a nasl. CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (CSP) a contrario, pričom dospel k záveru o vecnej správnosti rozhodnutia prvoinštančného súdu v rozsahu výrokov II. a III. za súčasnej potreby zrušenia výroku I. napadnutého rozhodnutia.

7. V predmetnom konaní vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti bolo o predmetnej vyživovacej povinnosti ostatne právoplatne a účinne rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Humenné č.k. 10P/57/2023-69 zo dňa 17.5.2023, kde bol otec zaviazaný povinnosťou prispievať výživným na maloletého syna vo výške 160,- Eur a na maloletú dcéru 140,- Eur, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky spoločných maloletých detí. Od doby tohto rozhodnutia došlo k zmene pomerov, najmä právoplatným rozhodnutím Okresného súdu Humenné 10P/25/2024-187 zo dňa 22.1.2025 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove č.k. 23 Co/35/2025-236 zo dňa 24.1.2025 a týmto k zvereniu oboch maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov v týždňových intervaloch. Osvedčenou je skutočnosť, že povinnému otcovi pribudla vyživovacia povinnosť po narodení jeho ďalšieho dieťaťa a tiež, že dochádza spolupodielaniu sa oboch rodičov na zabezpečovaní potrieb maloletých detí, javiac sa v prípade otca vo vyššej miere. Nateraz osvedčené skutočnosti je však potrebné vierohodne preukázať v prebiehajúcom konaní vo veci samej, vedenom provinštančným súdom pod sp.zn. 10P/25/2024, kde bude vykonané dokazovanie aj k otcom tvrdeným okolnostiam jeho finančnej tiesne vo vzťahu k uhrádzaniu súdom určeného výživného, resp. nedostatku finančných prostriedkov v súvislosti s prebiehajúcim exekučným konaním, iniciovaným matkou spoločných maloletých detí.

8. Odvolací súd, na základe uvedeného, obdobne ako súd prvej inštancie, z rovnakých dôvodov považuje za nevyhnutné dočasné zníženie určenej výšky bežnej vyživovacej povinnosti povinného otca vo vzťahu k jeho dvom maloletým deťom, stotožňujúc sa so znížením na sumu, určenú výrokom tohto uznesenia s tým, že vo výsledku, po riadne vykonanom dokazovaní vo veci samej, dôjde v rámci celkovej úpravy tejto rodičovskej povinnosti k posúdeniu možnosti úpravy výšky bežného výživného na obe maloleté deti, prípadne určenia dlžného výživného, alebo tiež neurčenia v závislosti od preukázaných možností a schopností každého z rodičov maloletých detí v konaní vo veci samej. Nevyhovenie návrhu otca v celom rozsahu priznanej vyživovacej povinnosti odôvodňuje odvolací súd nadväzujúc na dôvody súdu prvej inštancie, keďže pre zmenu právoplatného rozsudku v predmetnej časti dočasnou úpravou za aplikácie inštitútu neodkladného opatrenia neboli splnené zákonné podmienky, pričom tieto vyžadujú osvedčenie vážneho zásahu, v danom prípade do finančnej sféry povinného otca.

9. V kontexte predmetu konania, nadväzujúc na aplikáciu príslušných zákonných ustanovení a vecne správne závery súdu prvej inštancie v základe, odvolací súd poukazuje na to, že v mimosporových konaniach je umožnené súdu nariadiť neodkladné opatrenie aj v prípadoch verejného záujmu ako najširšej kategórie pokrývajúcej záujem štátu. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia môže súd rozhodnúť aj bez výsluchu a vyjadrenia účastníkov a bez nariadenia pojednávania. V konaní o prejednaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na včasné zabezpečenie neodkladnej úpravy nie je nevyhnutné vykonať dôkazy ako v konaní vo veci samej, na ich nariadenie je postačujúce, ak účastník osvedčí potrebu nevyhnutnej neodkladnej ochrany práv a právom chránených záujmov a tiež je splnená zákonná podmienka nariadenia neodkladného opatrenia, ak sa osvedčí alebo preukáže aspoň jeden z vyššie uvedených dôvodov na jeho nariadenie. Účelom neodkladného opatrenia je spravidla dočasná úprava pomerov účastníkov, ktorá zásadne prichádza do úvahy v tých prípadoch, v ktorých sa má napraviť stav akútnych či akútne hroziacich zásahov do práv či oprávnených záujmov účastníka domáhajúceho sa ochrany neodkladným opatrením, teda vtedy, ak by vyčkávanie na rozhodnutie vo veci samej (rozsudkom po riadne vykonanom dokazovaní) mohlo spôsobiť také zmeny vo vzťahu k

predmetu konania, či inú ujmu na právach navrhovateľa neodkladného opatrenia, pri ktorých by samotné vedenie konania vo veci samej mohlo už stratiť zmysel, alebo je tu iná závažná príčina, pre ktorú sa javí nevyhnutným pomery určitým spôsobom stabilizovať už pred konečným rozhodnutím. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je určujúci aktuálny stav, resp. terajšie pomery vo vzájomných vzťahoch účastníkov.

10. Odvolací súd poukazuje v danom prípade na charakter upravovaných právnych vzťahov, čím je výkon rodičovských práv a povinností vo vzťahu k maloletým deťom, v rámci čoho sa v zmysle stabilizovanej judikatúry neuplatňuje zásada ne ultra petitem, ale súdy ex offio vyhodnocujú najlepší záujem dieťaťa podľa svojej úvahy, pričom nie sú viazané návrhmi a predstavami účastníkov konania (uznesenie Ústavného súdu SR č.k. II. ÚS 246/2025-35 zo dňa 30.4.2025). Preto odvolací súd nepovažoval z hľadiska procesného postupu prvoinštančného súdu v predmetnom konaní za potrebné zamietnutie návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia samostatným výrokom (I.), keď v rámci ním podaného návrhu možno ex offio subsumovať rozhodnutie súdu v záujme maloletých detí (výrok II. a III.), ktoré ako vecne správne odvolací súd potvrdil (§ 387 ods.1 CSP).

11. Pokiaľ ide o úpravu vyživovacej povinnosti vo všeobecnosti, odvolací súd obom rodičom zdôrazňuje, vychádzajúc zo zákonnej úpravy ochrany výchovy a výživy maloletého dieťaťa, ktorá vyplýva z príslušných ustanovení zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a sleduje najmä zásadne záujem maloletého dieťaťa, že táto má byť primárne plnená v danom prípade osobnou starostlivosťou a finančným a dopĺňajúc aj materiálnym zabezpečením zo strany oboch rodičov, v rozsahu ich možností, všetko v záujme práva ich spoločných maloletých detí na riadnu výchovu a výživu. Vyživovacia povinnosť paralelne slúži a má slúžiť na zabezpečenie riadnych podmienok pre vývoj a výchovu maloletých detí v rozsahu možností a schopností rodičov, na životnej úrovni ktorých sa dieťa má podieľať, i keď už ich rodičia nie sú partnermi. Napokon, podľa § 44 CMP sú rozhodnutia o výživnom vykonateľné doručením, a teda i v danom prípade po rozhodnutí súdu vo veci samej o úprave vyživovacej povinnosti vo vzťahu k maloletým deťom na základe vykonaného dokazovania, priamo dňom doručenia rozsudku dôjde k vykonateľnosti v rozsahu a znení príslušného výroku o úprave výživného.

12. Odvolací súd dáva účastníkom konania do pozornosti čl. 41 ods. 4 Ústavy SR, z ktorého jednoznačne vyplýva, že starostlivosť o deti a ich výchova je nielen právom rodičov, ale aj právom dieťaťa, ktoré má právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Pre dieťa je dôležité, aby rodič, v tomto prípade obaja rodičia, sústredene robili všetko pre jeho zdravý vývoj bez bočných úmyslov namierených na ťarchu druhého rodiča. Záleží predovšetkým a najmä na schopnosti a vôli rodičov o spoločných deťoch komunikovať, rešpektovať jeden druhého ako rodiča. Dohodu rodičov zákon vždy uprednostňuje.

13. O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 52 Civilného mimosporového v spojení s § 396 ods.2 Civilného sporového poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, keďže nebol zistený žiaden z dôvodov pre pripustenie výnimiek z jeho aplikácie.

14. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods.2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolaateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).